

Arrestnummer C/ 600 / 2016
Repertoriumnummer 2016 / 1873
Datum van uitspraak 18 mei 2016
Rolnummer 2016/VU/5 2009/CO/30
Notienummer parket-generaal 2009/PGA/1473 2009/VJ11/1216

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaaftde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000439103-0001-0024-01-01-1

2015/PGA/1473 – 2015/VJ11/1216

geboren te
wonend te
met als ondernemingsnummer

vertegenwoordigd door mr. Antoon Lust, advocaat bij de balie van Brugge

tegen

1. De PROCUREUR-GENERAAL BIJ HET HOF VAN BEROEP VAN ANTWERPEN,
gerechtsgebouw,
2000 Antwerpen, Waalse Kaai 35/A;

2. Het VLAAMS AGENTSCHAP VOOR INSPECTIE RUIMTELIJKE ORDENING, WOONBELEID EN ONROEREND ERFGOED,
afgekort RWO,
gevestigd te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19, bus 22
optredende door zijn gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur voor de provincie West-Vlaanderen
en wiens kantoor is gevestigd te 8200 Sint-Michiels Brugge, Jacob van Maerlantgebouw - Koning Albert I-laan 1/2, bus 94,
doch die blijkens het exploit betekening-bevel van 9 november 2012 woonstkeuze heeft gedaan ten kantore van de gerechtsdeurwaarder Michel Vandemoortele, kantoor houdend te 8000 Brugge, Leopold II-laan 51

vertegenwoordigd door mr. Bart Bronders, advocaat bij de balie van Brugge

1. Verzoekschrift tot uitlegging van een arrest (artikelen 793, 796 en 1034bis Ger.W.)

Het verzoekschrift tot uitlegging van het arrest van de twaalfde kamer van het hof van beroep te Antwerpen d.d. 8 juni 2011, uitgaande van _____, luidt als volgt:

"Aan de Voorzitter en de Raadsheren
van de Twaalfde Kamer van het Hof
van Beroep van Antwerpen.

Vertoont met eerbied:

De heer _____, geboren te _____, wonend te _____ met als ondernemingsnummer _____

- vertegenwoordigd door Mr. Antoon LUST, advocaat, met kantoor te 8310 ASSEBROEK-BRUGGE, Baron Ruzettelaan 27, mail@l-p.be; tel. 050 38 98 36,

dat hij overeenkomstig de artikel 793 e.v., juncto de artikelen 1034bis tot 1034sexies Ger. W., om de uitlegging verzoekt van het arrest van Uw Hof van 8 juni 2011 met het nr. C/1032/11 en 2011/2813 van het repertorium.

Als verweerders dienen overeenkomstig artikel 1034sexies Ger. W. volgende partijen te worden opgeroepen:

1. De PROCUREUR-GENERAAL BIJ HET HOF VAN BEROEP VAN ANTWERPEN, gerechtsgebouw, Waalse Kaai 35/A;

2. Het VLAAMS AGENTSCHAP VOOR INSPECTIE RUIMTELIJKE ORDENING, WOONBELEID EN ONROEREND ERFGOED, afgekort RWO, gevestigd te 1210 BRUSSEL, Koning Albert II-laan 19, bus 22 - optredende door haar gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor de Provincie West-Vlaanderen en wiens kantoor is gevestigd te 8200 SINT-MICHIELS BRUGGE, Jacob van Maerlantgebouw - Koning Albert I-laan 1/2, bus 94, doch die blijkens het exploit betekening-bevel van 9 november 2012 WOONSTKEUZE heeft gedaan ten kantore van de gerechtsdeurwaarder Michel Vandemoortele, kantoor houdend te 8000 BRUGGE, Leopold II-laan 51.

PAGE 01-00000439103-0003-0024-01-01-4

Huidig verzoekschrift wordt neergelegd overeenkomstig artikel 796 Ger. W., zoals vervangen bij artikel 7 van de wet van 24 oktober 2013 (BS 24 januari 2014). Het Hof van Cassatie besliste inderdaad: "28. De artikelen 793 en volgende *Gerechtigd Wetboek betreffende de rechtspleging inzake uitlegging en verbetering van vonnissen en arresten zijn van toepassing in strafzaken. Het Wetboek van Strafvordering noch enig rechtsbeginsel regelen deze rechtspleging afzonderlijk, zodat artikel 2 Gerechtigd Wetboek voor die toepassing geen beletsel vormt*" (Cass. 31 januari 2006, Arr. Cass. 2006, 239).

Om het voorwerp van de vordering (zie de gewijzigde terminologie van artikel 1034ter, enig lid, 4° Ger. W. door artikel 29 van de wet van 19 oktober 2015 houdende wijziging van het burgerlijk procesrecht en houdende diverse bepalingen inzake justitie - BS 22 oktober 2015), vermeldt verzoeker hierna de zijns inziens relevante feiten.

FEITEN

1. Tot 1988 exploiteerde verzoeker een watersportclub (surfersclub) te | op een site aan de |
2. Omdat de site aldaar te klein geworden was, werd hem door het stadsbestuur een andere en ruimere site aangeboden langs de | , ter hoogte van |
3. De verhuis gebeurde in 1988. Alle containers, waarin het surfmateriaal werd opgeborgen, werden in 1988 naar de nieuwe site overgebracht. Als onderdak voor de clubleden zelf werd toen aldaar een rudimentaire chalet neergezet.
4. Tien jaar later, nl. in 1998, werd de chalet vervangen door een comfortabeler clubhuis, ook groter van omvang, gezien inmiddels het aantal leden zeer sterk toegenomen was.

Het strand was niet opgenomen in het gewestplan en had dus in het kader van de toenmalige stedenbouwkundige wet van 29 maart 1962 geen enkele planologische bestemming. Daarom dacht iedereen, ook de bestuurlijke overheden, dat er op het strand voor de bouw van sportclubhuizen geen stedenbouwkundige vergunning nodig was. Geen van de tussen | en | op het strand gevestigde sportclub beschikte toen over een vergunning.

5. Op 4 maart 1998, respectievelijk op 8 juli 1998, werd lastens verzoeker proces-verbaal opgemaakt voor het oprichten van een clubhuis ten behoeve van de | op het strand te | , kadastraal bekend in de |

Verzoeker was daaromtrent reeds eerder verhoord, namelijk op 22 juni 1998 (stuk 1).

Van die daar reeds tien jaar staande containers is in het proces-verbaal voormeld nergens sprake.

Dit is door de inspectie nooit betwist.

6. Op 19 mei 1998 is door de toenmalige gemachtigde ambtenaar een herstelvordering genomen, die op 25 mei 1998 op het parket te Brugge is aangekomen. Daarin staat te lezen: "*beknopte omschrijving overtreding: bouwen en uitbreiden clubhuis na afbraak bestaande*". (stuk 2).

De herstelvordering sloeg mitsdien uitsluitend op het ten tijde van de vaststellingen van maart-juni-juli 1998 in oprichting zijnde clubhuis.

Dit is door de inspectie nooit betwist.

7. Die herstelvordering is bij de strafrechter aanhangig gemaakt door het bevel tot dagvaarding van de Procureur des Konings van 9 december 2004, betekend op 21 februari 2005. Die dagvaarding omschrijft de tenlastelegging door overname van de tekst van het artikel 68 van het decreet van 22 oktober 1996, nl.: "*in casu 1. door op het terrein (...) bouwen en uitbreiden van een clubhuis na afbraak op niet nader te bepalen data (...)*".

Van de containers is niet alleen in de herstelvordering van de inspectie geen sprake, doch ook niet in de dagvaarding van het openbaar ministerie.

De strafrechter was derhalve omtrent het in 1988 onvergund overplaatsen van die containers niet geadieerd en had derhalve niet de bevoegdheid zich erover uit te spreken. (stuk 3)

Dit wordt door de inspectie niet betwist.

8. Bij tussenvonnis van 19 september 2006 heeft de correctionele rechtbank, vooraleer ten gronde te oordelen, beslist: "*legt de herstelvordering dd. 19 mei 1998 van de gemachtigde ambtenaar, thans gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur (...) voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid*". (stuk 4)

9. De inspectie heeft toen aan de Hoge Raad een begeleidende nota bezorgd waarin te lezen staat: "*Op 4 maart werd door Afdeling ROHM West-Vlaanderen een proces-verbaal opgesteld voor het bouwen en uitbreiden van een clubhuis na afbraak bestaande zonder stedenbouwkundige vergunning. Er werd tevens op diezelfde dag een stopzetting van de*

werken bevolen die werd bekrachtigd op 5 maart 1998". Er is daarin dus ook met geen woord sprake over containers (stuk 5).

Dit is door de inspectie nooit betwist.

10. De Hoge Raad stelt uitdrukkelijk in het advies van 15 januari 2007 vast: "*Gezien de beschikkingen van het hierboven vermelde gewezen vonnis is de raad gehouden advies te verlenen over de herstellvordering in de mate dat deze betrekking heeft op het bouwen en uitbreiden van een clubhuis na afbraak, op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 februari 1998 tot 8 mei 1998 (...)*".

Noch het tussenvonnis, noch uiteraard het daaropvolgend advies van de Hoge Raad heeft dus de containers als voorwerp. (stuk 6)

Dit is door de inspectie nooit betwist.

11. Het vrijsprekend vonnis van de correctionele rechtbank van Brugge van 24 juni 2008 herneemt de tenlastelegging uit de dagvaarding en stelt bovendien nog onder de hoofding "*beknopte uiteenzetting der feiten en voorgaanden*" vast wat volgt: "*Onderhavige strafvordering werd aanhangig gemaakt naar aanleiding van een proces-verbaal van vaststelling en stillegging der werken dd. 4 maart 1998. Door de hiertoe bevoegde ambtenaar werd alsdan vastgesteld dat op het grondgebied van de gemeente , met kadastrale kenmerken (strand) door tweede gedaagde wederrechtelijk navolgende werken in uitvoering waren en in stand werden gehouden: het bouwen en uitbreiden van een clubhuis na afbraak bestaande*". (stuk 7)

12. Het vrijsprekend arrest van het hof van beroep van Gent van 16 april 2009 acteert zelfs uitdrukkelijk dat de tenlastelegging geen betrekking heeft op iets anders dan het clubhuis. Op blz. 5, randnummer 5, overweegt het hof: "*De constructie in de tenlastelegging A. 1 betreft het clubhuis, een houten, chaletachtig gebouw voorzien van een centrale torenconstructie, met terras, gelegen in de nabijheid van het natuurreservaat het tussen een reeks strandsportvelden, een skate-infrastructuur en enkele andere constructies, waarop de tenlastelegging evenmin betrekking heeft*". (stuk 8)

13. Dit arrest werd vernietigd bij arrest van het Hof van Cassatie van 3 november 2009, dat de zaak verwees naar het hof van beroep van Antwerpen (stuk 9).

14. Het arrest van het hof van beroep van Antwerpen van 8 juni 2011, voorwerp van het huidig uitleggingsverzoek, herhaalt andermaal de tenlastelegging (zie blz. 3, bovenaan), noteert in randnummer 3: "*de oprichting van het clubhuis op zich wordt niet betwist*" en beveelt dan de "*afbraak van alle nieuwbouwconstructies (clubhuis)*" (stuk 10).

15. De voorziening in cassatie tegen dit arrest werd verworpen bij arrest van 27 maart 2012 (Arr. Cass. 2012, 800) (stuk 11).

16. Het is dus zonder meer duidelijk dat de ganse procedure uitsluitend betrekking heeft gehad op het clubhuis en dat noch de herstellvordering noch enige gerechtelijke beslissing de verwijdering van de containers tot voorwerp had, resp. bevolen heeft.

17. Op 9 november 2012 wordt aan verzoeker door de plaatsvervangende gerechtsdeurwaarder Ann Joris een exploit "betekening-bevel" betekend (stuk 12).

Aan verzoeker werd afschrift van de vier volgende stukken achtergelaten of betekend:

"1) van de uitgifte, in uitvoerbare vorm afgeleverd, van een ARREST, tussen partijen gewezen op tegenspraak, door het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, in datum van 16/04/2009;

2) van de uitgifte, in uitvoerbare vorm afgeleverd, van een ARREST, tussen partijen gewezen, door het Hof van Cassatie te Brussel, tweede kamer, in datum van 03/11/2009;

3) van de uitgifte, in uitvoerbare vorm afgeleverd, van een ARREST, tussen partijen gewezen op tegenspraak, door het hof van beroep te Antwerpen, 12de kamer, recht doende in correctionele zaken, in datum van 08/06/2011;

4) van de uitgifte, in uitvoerbare vorm afgeleverd, van een ARREST, tussen partijen gewezen, door het Hof van Cassatie te Brussel, tweede kamer, in datum van 27/03/2012;"

18. Inmiddels had de Vlaamse regering het gewestelijk RUP " en " goedgekeurd, dat o.m. een regularisatie van het clubhuis mogelijk maakte.

19. Op 11 oktober 2013 heeft verzoeker in het licht daarvan een aanvraag ingediend tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning, niet alleen ter regularisatie van het clubhuis, maar ook voor "het herbouwen van bestaande berging en afbreken van bestaande skateramp". De definitief geworden en niet bestreden vergunning van 14 februari 2014 (stuk 13) vermeldt o.m. wat volgt:

"In de beschrijvende nota is het voorwerp nog verder als volgt toegelicht: "De bestaande toestand is onvergund. Vermits het clubhuis, behoudens enige interne aanpassingen, behouden blijft, betreft de aanvraag in zoverre een regularisatieaanvraag, als bedoeld door art. 4.2.24 VCRO. Voor de slooping van de onvergunde berging en de skate ramp is geen stedenbouwkundige vergunning vereist, vermits dit neerkomt op het vrijwillig herstellen van de toestand zoals zij was vóór het misdrijf. Het herbouwen van de bestaande berging is mitsdien geen eigenlijk regularisatie doch een verzoek tot het mogen oprichten van een nieuw gebouw,

ofschoon dit de facto neerkomt op een herbouw. Desalniettemin wordt voor zoveel als nodig ook de slooping in de aanvraag meegenomen". "

Voorts stipt de vergunning van 14 februari 2014 nog aan:

"M.b.t. het clubhuis zijn in het verleden processen-verbaal opgemaakt en zijn diverse administratieve beslissingen en rechterlijke beslissingen tot stand gekomen. Ze zijn allen bij de aanvraag toegevoegd, als bepaald door art. 4.2.24, §2, VCRO. Uit die stukken blijkt dat gezegde processen-verbaal en gerechtelijke beslissingen allen beperkt zijn gebleven tot het clubhuis en geen betrekking hebben op de bestaande berging (containers) en skate-ramp. Vermits echter ook die werken zonder stedenbouwkundige vergunning werden uitgevoerd, rust op de aanvrager van rechtswege de plicht ze te slopen en zodoende aan de begane onwettigheid een einde te stellen. Daarvoor is als zodanig geen stedenbouwkundige vergunning vereist. De gevraagde (her)bouw van de berging op dezelfde plaats als de bestaande houdt trouwens ipso facto de voorafgaande slooping van de bestaande berging in. Voor de sloop van de skate ramp is in de gegeven omstandigheden geen vergunning vereist, vermits het om een onvergunde constructie gaat, doch de aanvrager stelt de sloop ervan desalniettemin in zijn aanvraag mee te nemen. Vermits zij onderdeel uitmaakt van een geheel, bestaat daartegen bevoegdheidshalve geen bezwaar".

20. Om te voldoen aan het arrest van het hof van beroep van Antwerpen van 8 juni 2011 had verzoeker kunnen volstaan zijn aanvraag te beperken tot het clubhuis zelf. Maar vermits de containers er toen ook reeds 27 jaar illegaal stonden, en ze aan vervanging toe waren, is beslist, ook om nutteloze bijkomende kosten te voorkomen, alles in één stedenbouwkundige aanvraag onder te brengen.

21. De vergunning wordt verleend onder volgende voorwaarden (artikel 4.2.19 VCRO):

- "• enkel activiteiten te organiseren of toe te laten die rechtstreeks verband houden met de door de club beoogde sportactiviteiten en geen surfactiviteiten toe te laten tussen zonsondergang en zonsopgang (art. 37bis van het KB van 4 augustus 1981 houdende politie- en scheepvaartreglement voor de Belgische territoriale zee, de havens en de stranden van de Belgische kust); activiteiten, festiviteiten en evenementen, van welke aard ook, die vreemd zijn aan de toegelaten sportactiviteiten, zijn derhalve verboden;*
- de na-activiteiten moeten tot het clubhuis en het aansluitend terras beperkt blijven en mogen enkel gepaard gaan met gedempte muziek die in de nabije omgeving niet hoorbaar is;*
- na zonsondergang is buiten het clubhuis enkel gedempt licht toegelaten;*
- motorisch verkeer is strikt verboden, behoudens voor reddingsdoeleinden of mits uitdrukkelijke schriftelijke toelating van het gemeentebestuur;*

- *het betreden van de duinstrook, gelegen ten zuiden van de bergplaats, door clubleden of bezoekers, dient maximaal verhinderd te worden;*
- *behoudens de hoger verleende afwijking, dienen de normbepalingen van hoofdstuk III van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 tot vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening betreffende de toegankelijkheid nageleefd te worden;*
- *het advies van de brandweer dient stipt nageleefd te worden".*

Geen van die voorwaarden heeft ook maar iets te zien met het onderdeel van de vergunning dat betrekking heeft op de te slopen containers en te herbouwen berging.

22. Door die vergunning was, naar het oordeel van verzoeker, wat het clubhuis betreft, de legaliteit volledig hersteld. Voor de overige vergunde werken heeft verzoeker een termijn van 2 jaar om er een aanvang mee te nemen, zo niet vervalt de vergunning (artikel 4.6.2 VCRO), echter niet in haar geheel, maar enkel voor "het niet afgewerkt gedeelte van een bouwproject", dus enkel voor de te herbouwen en te overduinen nieuwe berging. Van een onlosmakelijke uitvoeringseenheid is derhalve zelfs decretaalshelve geen sprake.

23. Desalniettemin wordt op 12 mei 2014 door de gewestelijke stedenbouwkundige inspectie een "*navolgend pv van vaststelling*" opgemaakt, toegestuurd op 22 mei 2014 (stuk 14). Daarin wordt gesteld dat er ter plaatse nog steeds tien witte containers zichtbaar zijn die niet vergund zijn en "*op het vergunde plan staat op deze plaats een houten berging onder duin ingetekend*". Het pv stelt - terecht - dat die containers een inbreuk vormen. Het pv besluit:

"Bijgevolg kan besloten worden dat de verkregen vergunning van 14/02/2014 nog niet volledig uitgevoerd is. Er zijn momenteel dus nog inbreuken inzake ruimtelijke ordening vastgesteld op betreffend terrein."

Die opmerking was uiteraard correct. Maar voor die inbreuken was er wel pas voor het eerst op 10 mei 2010 een proces-verbaal opgemaakt, dat echter nooit tot een strafrechtelijke of civielrechtelijke veroordeling aanleiding heeft gegeven, laat staan een veroordeling tot afbraak met een dwangsom In het arrest van Uw Hof van 8 november 2011.

24. Op 20 mei 2014 wordt door de GSI aan verzoeker een schrijven gericht waarin herinnerd wordt aan het dictum van het arrest van het hof van beroep van Antwerpen van 8 juni 2012 en waarin voorts het volgende wordt gesteld (stuk 15):

"Op 12 mei 2014 werd evenwel door een bevoegd ambtenaar vastgesteld dat de bevolen werken nog steeds niet integraal uitgevoerd zijn. Meer bepaald dienen de volgende werken te worden uitgevoerd:

**Verwijderen zeecontainers en verwijderen materialen buiten vergunde zone.
Herstel duin en strand in oorspronkelijke (of vergunde staat) en verwijderen
van niet-vergunde constructies.**

Zolang het herstel niet volledig is uitgevoerd, kan de bevoegde overheid uitvoeringsmaatregelen nemen en blijft de dwangsom integraal verbeuren. Mag ik u dan ook vragen zo spoedig mogelijk tot het volledige herstel over te gaan, en hiervan bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs bericht te laten bij aan de stedenbouwkundige inspecteur, Agentschap Inspectie RWO, Koning Albert II-laan 19, bus 22 te 1210 Brussel."

Tegelijkertijd werd aan verzoeker een proces-verbaal van 20 mei 2014 overgemaakt houdende vaststelling van niet-uitvoering van arrest (stuk 16).

25. Op 28 mei 2014 liet de inspectie een bevel tot betaling betekenen voor een dwangsom van 15.250,00 euro, berekend over 61 dagen (van 27 maart - 27 mei 2014) (stuk 17).

26. Eveneens op 28 mei 2014 heeft de raadsman van verzoeker aan de inspectie een kopie bezorgd van de regulariserende stedenbouwkundige vergunning van 14 februari 2014 en gevraagd het proces-verbaal op te maken als bepaald door artikel 6.1.45 VCRO (stuk 18). Hij had alsdan uiteraard nog geen kennis van het op die dag betekend bevel.

27. Met een brief van 2 juni 2014 (stuk 19), toegestuurd zowel per fax als per email, is uitgebreid gereageerd op het schrijven van de inspectie van 22 mei 2014.

Daarin is gesteld:

"Wij moeten ten stelligste de inhoud daarvan betwisten. Er is geen sprake van dat het arrest van het Hof van beroep van Antwerpen van 8 juni 2011 niet correct zou zijn uitgevoerd doordat de "zeecontainers" nog niet verwijderd zijn en doordat de stedenbouwkundige vergunning van 14 februari 2014 nog niet volledig is uitgevoerd, zodat de dwangsom verbeurd blijft.

Uw bewering berust op een volstrekt onvolledige en onzorgvuldige lezing van de dossierstukken, hetgeen verbaast.

Daaruit blijkt onbetwistbaar dat de kwestieuze containers nooit het voorwerp hebben uitgemaakt van een herstelvordering van Uw ambt, noch van de strafrechtelijke procedure. Deze laatste heeft uitsluitend het clubhuis tot voorwerp gehad en uiteindelijk heeft het Hof van beroep van Antwerpen uitsluitend de afbraak van het clubhuis bevolen, zoals letterlijk - dan nog ter verduidelijking tussen haakjes - in het beschikkend gedeelte van het arrest gesteld, arrest dat trouwens nooit betekend is geworden."

Na minutieus aan alle hogere vermelde voorgaanden te hebben herinnerd, is die brief als volgt afgesloten:

"Er is dus geen sprake van dat de vergunning als onlosmakelijke voorwaarde zou opleggen dat vóór of samen met de werken aan het clubhuis ook de bestaande containers moeten verwijderd worden en de vergunde herbouw moet uitgevoerd worden. Voor de uitvoering van de vergunning van 14 februari 2014 geldt de normale termijn, als bepaald door artikel 4.6.2 VCRO.

Het is derhalve zonder meer duidelijk dat de processen-verbaal van 12 mei en 20 mei 2014 onwettig zijn en dat U volstrekt ten onrechte in Uw brief van 22 mei 2014 (ontvangen op 29 mei daarna) stelt dat de mandanten alsnog de dwangsom verbeuren omdat de containers nog niet verwijderd zijn. Geen enkele gerechtelijke beslissing heeft de verwijdering van de containers op straffe van het verbeuren van een dwangsom voorgeschreven. Ik heb derhalve terecht op 28 mei 2014 Uw ambt uitgenodigd om overeenkomstig artikel 6.1.45 VCRO te komen vaststellen dat aan het arrest van het Hof van beroep van Antwerpen is voldaan wat het clubhuis betreft.

Mocht daaraan geen gevolg worden voorbehouden of mocht Uw ambt tot tenuitvoerlegging van beweerd verschuldigde dwangsommen overgaan, zullen de mandanten genoodzaakt zijn de passende eisen, resp. tegeneisen te stellen tot vergoeding van de schade als gevolg van dit onrechtmatig optreden, kennelijk toe te schrijven aan een onzorgvuldige lezing van het dossier en feitengaring, wat schending inhoudt van het zorgvuldigheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Wat dit laatste inhoudt besliste de Raad van State in het arrest nr. 220.061 van 28 juni 2012: "Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van een beslissing en ervoor te zorgen dat de juridische en feitelijke aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig kan inschatten en afwegen zodat particuliere belangen niet nodeloos geschaad worden".

28. Daarop werd door (een andere) GSI op 10 juni 2014 als volgt gereageerd (stuk 20):

"We hebben uw schrijven dd. 02.06.2014 in goede orde ontvangen.

We merken op dat er geen betwisting bestaat of de zeecontainers al dan niet op het terrein aanwezig zijn.

We blijven bij het standpunt dat de zeecontainers dienen verwijderd te worden. Enerzijds verwijst het arrest duidelijk naar het verwijderen van alle constructies en het herstellen van het strand- en duinreliëf.

PAGE 01-00000439103-0011-0024-01-01-4

Anderzijds is de verleende vergunning dd. 14.02.2014 één en ondeelbaar waarbij wij opmerken dat deze slechts gedeeltelijk werd uitgevoerd."

29. Daarop werd door de raadsman van verzoeker op 12 juni 2014 als volgt geantwoord (stuk 21):

"Ik ontving Uw brief van 10 juni 2014.

Ik kan onmogelijk met de inhoud ervan instemmen.

Het lijkt wel of de Inspectie ziende blind is.

Dat de containers moeten verwijderd worden, is nooit betwist geworden, vermits zij zonder vergunning geplaatst werden. Daarover gaat het niet. Het feit is dat die zeecontainers nooit in de herstelvordering zijn opgenomen, nooit in enige dagvaarding van het parket zijn opgenomen, en ook nooit in enige beslissing (nog) konden opgenomen worden (gezien er door het parket geen dagvaarding voor was uitgestuurd), en er ook geen sprake van is in het arrest van het Hof van beroep, dat enkel gewag maakt van de "nieuwbouwconstructies" die dan heel duidelijk worden gespecificeerd door de verwijzing: "clubhuis". Enkel het clubhuis was een nieuwbouwconstructie.

Dat de zeecontainers deel uitmaken van de regularisatievergunning en een vergunning, in de regel, één en ondeelbaar is, is juist, doch heeft enkel voor gevolg dat deze vergunning gedurende twee jaar kan uitgevoerd worden vooraleer zij verval.

Ik blijf dus bij mijn standpunt dat gerechtelijke stappen van de inspectie in deze aangelegenheid tergend en roekeloos zouden zijn en mitsdien beantwoord zullen worden met een vordering tot schadevergoeding.

(...)"

30. Daarop volgde nog op 16 juni 2014 van alweer een andere GSI volgend kurkdroog antwoord:

"Zoals u bekend bleek uit PV 20/05/2014 (controle melding) dat de rechterlijk bevolen herstelmaatregelen niet volledig, niet correct werden uitgevoerd." (stuk 22)

Die "***rechterlijk bevolen herstelmaatregelen***" slaan echter, althans naar het oordeel van verzoeker, niet op de containers, waarvoor trouwens nooit een herstelvordering werd Ingeleid!

31. Op 17 juni 2014 werd door de gerechtsdeurwaarder een aanmaning gestuurd, nu voor een dwangsom van € 20 750, berekend over 83 dagen (voor 27 maart tot 18 juni 2014) (stuk 23).

32. In antwoord daarop heeft de raadsman van verzoeker bij brief van 30 juni 2014 aan de gerechtsdeurwaarder kopie bezorgd van de briefwisseling gevoerd met zijn opdrachtgever. Andermaal werd de aandacht van de gerechtsdeurwaarder erop gevestigd dat het arrest van het hof van beroep van Antwerpen nergens verzoeker heeft veroordeeld op straffe van een dwangsom die containers weg te ruimen, althans naar zijn overtuiging.

Nogmaals werd gewaarschuwd:

"In de gegeven omstandigheden toch verder doorzetten, is strijdig met de beginselen van behoorlijk bestuur en tergend en roekeloos." (stuk 24)

33. Daarop is niet meer gereageerd tenzij met een exploot van uitvoerend roerend beslag van 29 september 2014. Daarin wordt thans een dwangsom gevorderd van € 45 750, berekend over 183 dagen (van 27 maart tot 26 september 2014) (stuk 25).

34. Op 26 november 2014 werd nog een exploot van herhaald bevel betekend (stuk 26).

35. Op 20 oktober 2014 heeft verzoeker verzet aangetekend tegen deze uitvoeringshandelingen en de inspectie gedagvaard, niet voor de beslagrechter, maar op grond van artikel 569, §1 Ger. W. voor de rechtbank van eerste aanleg van West-Vlaanderen, afdeling Brugge, burgerlijke sectie, teneinde *"de gedaagde zich alsdan en aldaar te zien en horen zeggen voor recht dat het arrest voor het hof van beroep van Antwerpen van 8 juni 2012 hem geen rechtstitel verschaft om dwangsommen te executeren wegens het nog niet verwijderd zijn van de containers/bergplaatsen die zich naast het clubhuis bevinden waarvan het arrest van 8 juni 2012 de afbraak heeft bevolen en zich mitsdien van elke verdere executiehandeling moet onthouden op straffe van een dwangsom van 10.000,00 euro per inbreuk (...)"* (stuk 27).

36. De inspectie wierp op dat het om een executiegeschil ging en vroeg via artikel 88, §2 Ger. W. de verzending van de zaak naar de voorzitter om over het verdelingsincident uitspraak te doen. De rechtbank ging op dit verzoek in - artikel 88, §2 Ger. W. liet geen andere beslissing toe - bij tussenvonnissen van 23 oktober 2015 (stuk 28).

37. Bij vonnis van 23 oktober 2015 heeft de voorzitter de zaak terug verwezen naar de burgerlijke kamer (stuk 29). Hij oordeelde:

"2. De vordering van eisende partij heeft in eerste orde betrekking op het al dan niet bestaan van een rechtstitel, inhoudende rechten voor verwerende partijen, en is aldus

niet te beschouwen als een geschil over de tenuitvoerlegging van arresten zelf zodat de zaak niet tot de bevoegdheid van de beslagrechter behoort.

De eerste kamer (B01) van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, is aldus de kamer die de vorderingen van eiser dient te behandelen".

38. Bij vonnis van 3 februari 2015 verklaarde de rechtbank de vordering van verzoeker ongegrond. De rechter oordeelde dat, nu de inspectie de vordering van verzoeker betwistte, dit hem verplichtte het arrest van Uw Hof van 8 juni 2011 te "*interpreteren*" wat niet tot zijn bevoegdheid zou behoren en dat het ingevolge artikel 793 e.v. Ger. W. enkel aan Uw Hof toekomt dit arrest uit te leggen "*door meer bepaald te zeggen of dit arrest wel of niet aan eerste verweerder een titel verschaft om lastens eiser dwangmaatregelen te nemen*".

Het vonnis overweegt:

"3. Vermits uitgemaakt is dat het te dezen niet gaat tot om een executiegeschil waarvoor de beslagrechter bevoegd is, dient uitgemaakt te worden wat het werkelijke voorwerp van de vordering van eiser is.

Wanneer de rechtbank door eiser vooreerst wordt verzocht te 'zeggen voor recht dat het arrest voor het hof van beroep van Antwerpen van 8 juni 2012 hem (eerste verweerder) geen rechtstitel verschaft om dwangsommen te executeren wegens het nog niet verwijderd zijn van de containers/bergplaatsen die zich naast het clubhuis bevinden waarvan het arrest van 8 juni 2012 de afbraak heeft bevolen' dan impliceert dit verzoek dat de rechtbank kennis neemt van dit arrest en beoordeelt of dit arrest aan eerste verweerder al dan niet een 'rechtstitel verschaft om dwangsommen te executeren wegens het nog niet verwijderd zijn van de containers/bergplaatsen die zich naast het clubhuis bevinden waarvan het arrest van 8 juni 2012 de afbraak heeft bevolen'.

Deze handeling is niets anders dan het uitleggen, interpreteren of verduidelijken van het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 8 juni 2012.

Ook al houdt eiser staande dat dit arrest (voor hem) duidelijk is en bijgevolg geen interpretatie behoeft, feit is dat dit standpunt kennelijk door eerste verweerder niet wordt gedeeld gezien deze verzoekt de vordering van eiser af te wijzen als ongegrond.

Om na te gaan of eerste verweerder 'geen rechtstitel heeft bekomen om lastens eiser dwangmaatregelen te nemen met betrekking tot die nog niet opgeruimde containers', is de uitlegging van het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 8 juni 2012 met andere woorden een conditio sine qua non".

IN RECHTE

1. Artikel 793 Ger. W. bepaalt dat de rechter "*die een onduidelijke of dubbelzinnige beslissing heeft genomen*" deze kan uitleggen zonder echter in het vonnis/arrest de bevestigde rechten te mogen uitbreiden, beperken of wijzigen. Krachtens artikel 795 Ger. W. dient de vordering aangebracht te worden bij de rechter die de (beweerd) dubbelzinnige beslissing heeft genomen, ofschoon niet vereist is dat het dezelfde rechters moeten zijn die zich over het uitleggingsprobleem buigen als deze die de uit te leggen beslissing hebben gewezen (Cass. 7 januari 1992, RW 1992-93, 88 met noot).

Sedert de wijziging van artikel 796 Ger. W. door artikel 7 van de wet van 24 oktober 2013 mag voortaan de zaak aanhangig worden gemaakt met een tegensprekelijk verzoekschrift, dat ingevolge artikel 1034*sexies* Ger. W. door de griffie aan de partijen moet worden betekend met oproeping om te verschijnen op de zitting die de geadleerde rechter heeft bepaald.

Hoger is reeds aangestipt dat die rechtspleging ook toepasselijk is in strafzaken en a fortiori voor de strafrechter die ook uitspraak heeft gedaan op de burgerlijke vordering.

2. Artikel 793 Ger. W. vereist wel dat het vonnis of arrest daadwerkelijk dubbelzinnig is, d.w.z. ofwel onduidelijk is (bv. wanneer uit het dictum niet kan worden uitgemaakt welke gebouwen nu precies moeten afgebroken worden: Liège 4 februari 1986, JL 1986, 316-317) of voor meerdere interpretaties vatbaar is.

Met nieuwe argumenten of gegevens tegen de beslissing opkomen, is niet toegelaten (Cass, 14 oktober 2008, Arr. Cass. 2008, nr. 545; Kh. Bergen 24 mei 2000, JLMB 2001, 837).

Uiteraard mag de rechter geen interpretatie geven aan zijn vonnis/arrest die onverenigbaar is met de bewoordingen ervan, vermits hij alsdan de bewijskracht van de bewoordingen van het vonnis/arrest zou miskennen (Cass. 27 oktober 1997, Arr. Cass. 1997, nr. 430).

De beslissing moet ook in kracht van gewijsde zijn gegaan, wat ten dezen het geval is (artikel 798 Ger. W. - Cass. 11 februari 1990, RW, 1990/91, 392).

3. Er bestaat geen aanleiding tot uitlegging van een beslissing wanneer het dispositief, gelet op de motieven die eraan voorafgaan en ervan de noodzakelijke grondslag vormen, in duidelijke bewoordingen is geformuleerd (Liège 7 maart 1995, JT 1995, 341). Dit neemt echter niet weg dat de rechter dan soms toch nog - voor zoveel als nodig - aangeeft wat de duidelijke en ondubbelzinnige betekenis is van zijn beslissing (zie bv. Liège 7 maart 1995, gec.).

In elk geval vermag de rechter aan de beslissing niets af te doen of toe te voegen (Cass. 25 mei 2009, *Arr. Cass.* 2009, 1384 met conclusie adv. gen. R. MORTIER; Cass. 4 maart 2014, *Pas.* 2014, 572).

4.1. Het arrest van 8 juni 2011 herneemt vooreerst de tenlastelegging waarvoor verzoeker terechtstond, nl.:

"1. door op het terrein, gelegen te _____ ten kadaster gekend onder _____), in eigendom toebehorende aan het ministerie van Vlaamse Gemeenschap, bouwen en uitbreiden van een clubhuis na afbraak,

op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 februari 1998 tot 8 mei 1998".

Voorwerp (het clubhuis) en tijdstip van het illegaal bouwen ("*periode gaande van 1 februari 1998 tot 8 mei 1998*") zijn duidelijk omschreven.

Verzoeker had zich alleen daarover te verdedigen en niet over het herplaatsen in 1988 van een aantal oude containers op een aanzienlijke afstand van het clubhuis.

4.2. In het motiverend gedeelte leest men voorts nog:

- "*3. De oprichting van het clubhuis op zich wordt niet betwist*";
- dat verder gebouwd werd "*ondanks een stakingsbevel*", hetwelk ook uitsluitend betrekking had op het clubhuis;
- "*Overigens betreft de herstelvordering de ganse constructie waarvan de werken een aanvang namen op 1 februari 1998 en beëindigd werden op 8 mei 1998 en kan er geen onderscheid gemaakt worden in wat voor of na 4 maart 1998 al gerealiseerd was*"; blijkens stuk 2 slaat de herstelvordering uitsluitend op het clubhuis.

4.3. Het dictum verklaart de tenlastelegging A.1 bewezen en vervolgt:

"Beveelt beklagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- *afbraak van alle nieuwbouwconstructies (clubhuis)*
- *verwijderen van alle afbraakmaterialen van het terrein*
- *herstel van strand en duin in de oorspronkelijke toestand*" (elgen benadrukking).

Door tussen haakjes uitdrukkelijk te vermelden "*clubhuis*" heeft het arrest voor zoveel als nodig concreet verduidelijkt wat onder "*alle nieuwe constructies*" moet worden verstaan.

En aan de afbraak daarvan, en van niets anders, wordt door het arrest een dwangsom gekoppeld van € 250 daags.

5. De regularisatie van een af te breken gebouw herstelt de legitimiteit ervan en maakt het afbraakbevel zonder voorwerp.

6. De inspectie houdt echter te dezen voor dat de omstandigheid dat verzoeker geen twee afzonderlijke stedenbouwkundige vergunningen heeft ingediend doch in éénzelfde aanvraag én het af te breken clubhuis én de te verwijderen en herbouwen containers op te nemen, voor gevolg heeft dat de dwangsom slechts ophoudt te lopen wanneer ook de containers conform de vergunning binnen de door het arrest opgelegde termijn herbouwd zijn. Daardoor zou het ene onlosmakelijk aan het andere gekoppeld zijn, ook qua dwangsom.

De inspectie betreft aldus nieuwe en latere gegevens bij de zaak die nog niet eens bestonden ten tijde van het arrest, zodat het Hof er uiteraard ook geen uitspraak kon over doen. Bij een vraag om uitlegging mogen echter geen nieuwe, latere, gegevens betrokken worden.

7. De Brugse rechter leidt echter uit de enkele omstandigheid dat de inspectie de vordering van de verzoeker heeft betwist, af dat dit neerkomt op de vaststelling dat Uw arrest dubbelzinnig is en dat het niet aan hem toekomt uit te maken "*of dit arrest wel of niet aan eerste verweerder een titel verschaft om lastens eiser dwangmaatregelen te nemen*".

8. Indien Uw Hof het met die zienswijze eens mocht zijn, zal het op de vraag van de rechter moeten antwoorden. Gelet op de stukken van het dossier en de termen van het arrest van 8 juni 2011 is slechts één antwoord mogelijk: de mogelijkheid voor de inspectie om een dwangsom te vorderen slaat enkel en alleen op de niet afbraak of de niet-regularisering van het clubhuis.

OM DEZE REDENEN,

en alle andere zo in felte als in rechte in te roepen in de loop van het geding, desnoods ambtshalve,

BEHAGE HET HET HOF,

de vordering tot uitlegging ontvankelijk te verklaren en het arrest van 8 juni 2011 uitleggende te zeggen voor recht dat het aan de inspectie niet het recht of de titel verleent om lastens verzoeker uit te voeren voor beweerd verbeurde dwangsommen om niet binnen

het jaar na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest de stedenbouwkundige vergunning van 14 februari 2014 te hebben uitgevoerd wat de herbouw van de containers betreft en de ermede samenhangende terreinwerken;

te bevelen dat de griffier op de kant van het arrest van 8 juni 2011 melding zal maken van het beschikkend gedeelte van het uitleggend arrest en dat tot zolang geen uitgifte, afschrift, noch uittreksel van het arrest van 8 juni 2011 mag worden uitgereikt;

de kosten ten laste te laten van de Belgische Staat en deze te begroten in hoofde van verzoeker op een rechtsplegingsvergoeding van € 1 320.

Waarvan akte, onder alle voorbehoud.

Brugge, 12 februari 2016.

Met eerbied,
voor de verzoeker,
zijn raadsman
LUST & Partners
Antoon LUST"

2. Voorgaanden

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen op 8 juni 2011 door het hof van beroep van Antwerpen, kamer 12, werd onder meer als volgt beslist:

...

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten sub A.1. voor zoveel als nodig geactualiseerd te worden als volgt:

"de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1° c), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het

Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op artikel 4.2.1.1° c), en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))”.

...

Het arrest van het Hof van beroep te Gent d.d. 16 april 2009 verder uitwerkend en binnen de perken van de verwijzing door het Hof van Cassatie bij arrest van 3 november 2009 opnieuw recht doende;

M.b.t. de herstellvordering gesteund op de feiten sub tenlastelegging A.1.

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert de omschrijving der feiten sub A.1. zoals hiervoor gezegd;

Verklaart de herstellvordering gesteund op de feiten sub tenlastelegging A.1. ontvankelijk en gegrond in volgende mate:

Beveelt beklaagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- afbraak van alle nieuwbouwconstructies (clubhuis)
- verwijderen van alle afbraakmaterialen van het terrein
- herstel van strand en duin in de oorspronkelijke toestand

binnen de termijn van TWEE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen twee jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van TWEEHONDERD VIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

en dit uit hoofde van:

[zijnde de eerste]

De eerste en ...:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

┌ PAGE 01-00000439103-0020-0024-01-01-4 ┐

A.

Bij inbreuk op de artikelen 42 §1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken), in casu:

de eerste:

1. door op het terrein, gelegen te _____, ten kadaster gekend onder _____, in eigendom toebehorende aan het ministerie van Vlaamse Gemeenschap, bouwen en uitbreiden van een clubhuis na afbraak,

op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 februari 1998 tot 8 mei 1998;

2. ...

B. ...

de oorspronkelijke dagvaarding overgeschreven te Brugge, eerste kantoor der hypotheek, op 4 maart 2005, 61-T-04/03/2005-03175; Ontvangen: 51,77 euro; De bewaarder (get) R. Moerman

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 20 april 2016.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn advies,

┌ PAGE 01-00000439103-0021-0024-01-01-4 ┐

- Het VLAAMS AGENTSCHAP VOOR INSPECTIE RUIMTELIJKE ORDENING, WOONBELEID EN ONROEREND ERFGOED in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd,
- in zijn middelen ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

Na onderzoek ter terechtzitting door het hof en door de stukken van het dossier, dient de vordering te worden afgewezen.

Een uitleggend of verbeterend arrest mag krachtens de artikelen 793 en 794 van het Ger.W. onduidelijke of dubbelzinnige beslissingen uitleggen, respectievelijk materiële verschrijvingen en omissies verbeteren, zonder evenwel de daarin bevestigde rechten uit te breiden, te beperken of te wijzigen.

Het arrest van 8 juni 2011 van deze kamer van het hof is echter niet onduidelijk of dubbelzinnig.

De door het hof als bodemrechter bevolen herstelmaatregel, met name de afbraak van alle nieuwbouwconstructies (clubhuis), de verwijdering van alle afbraakmaterialen van het terrein en het herstel van het strand en duin in de oorspronkelijke toestand, is duidelijk en voor geen interpretatie vatbaar.

Het hof gaat daarom ook niet in op het verzoek om in het kader van de beoordeelde herstelmaatregel nieuwe elementen te betrekken ingevolge een later verkregen regularisatie van de wederechtelijke constructies die bij de beoordeling van de herstellvordering in het arrest van 8 juni 2011 niet ter sprake kwamen.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 13, 14, 24, 31 tot 37, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935

- 162, 182, 183, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7 van het Strafwetboek
- 793 van het Gerechtelijk Wetboek

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak;

Verklaart het verzoek ontvankelijk doch ongegrond en wijst het af;

Verwijst de verzoeker tot de kosten van deze procedure, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 0 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

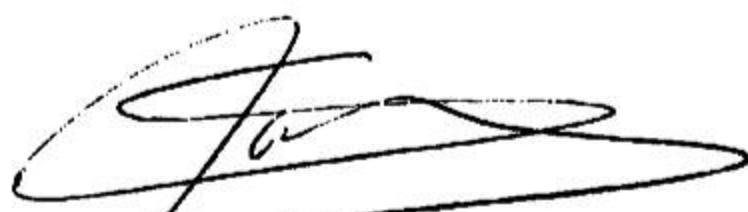
L. Knapen	raadsheer d.d. voorzitter
M. Jordens	kamervoorzitter
J. Decoker	raadsheer

en in openbare terechtzitting van 18 mei 2016

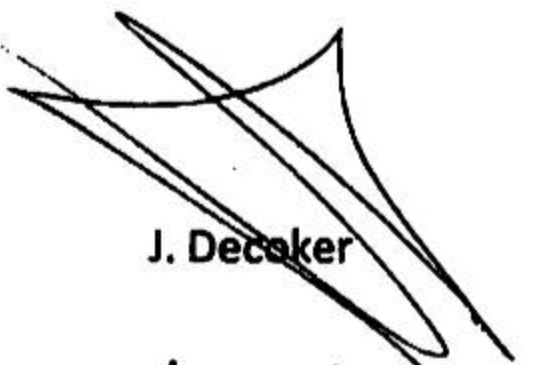
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

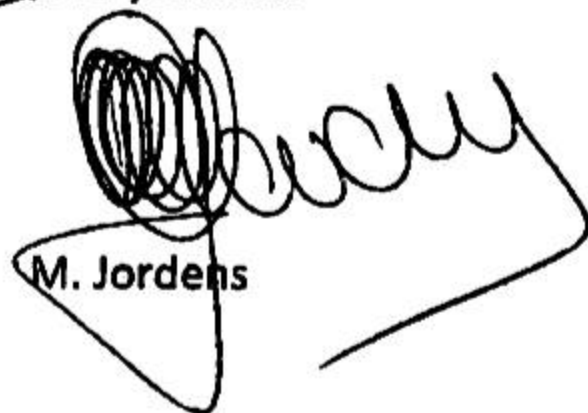
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

M. Jordens

L. Knapen

